

Universitätsbibliothek Paderborn

**Isagoge Sive Introductio Ad Vitæ Spiritualis
Perfectionem, Omnibus tam Regularibus, quām Clericis
Sæcularibus, Confessariis, Concionatoribus, & Animarum
Pastoribus perquām utilis, & specialiter ...**

Herlet, Johann Georg

Sulzbaci, Anno MDC.XCIII.

§. 2. Qualiter Novitii deinceps abstinere debeant ab omnibus peccatis mortalibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37853

peccato imponi potest homini pro pœnitentiâ, ut Religionem introeât. Excedit quippe omne genus Satisfactionis, etiam publicæ pœnitentiae; ad eocq; in satisfactionem pro omnibus peccatis sufficit, quod aliquis se totaliter Divinis obsequiis mancipet per Religionis ingressum.

§. 2.

*Qualiter Novitii deinceps abstinere debeant
ab omnibus peccatis mortali-
bus.*

54. D^epositâ semel peccatorum mortalium gravi sarcinâ, Novitiis deinceps connendum est, ut in gratiâ & Sanctitate per Sacramentum Pœnitentiæ recuperatâ persistant firmi, & in novitate vita ambulent; neque in aliquod peccatum mortale amplius relabantur. Nimis enim horrendum, informe, abominandum, detestabile, execrandum, & cœlo terræq; invisum monstrum foret Religiosus, peccans adhuc mortaliter; cùm Deus etiam in sacerdotalibus hominibus tantum malum non ferat, sed morte & pœnâ æternâ puniat. Quapropter Novitus peractâ Confessione Generali dictum sibi existimet illud Joann. 5. Ecce iam sanus factus es: jam noli peccare; nè deterius aliquid tibi contingat. Et illud c. 8. vade, & jam amplius noli peccare. Quod enim Hominum Religiosorum peccata post ingens Vocationis Beneficium aliquosque plures speciales gratias acceptas commissa sint multò graviora peccatis hominum sacerdotalium,

fatis

con-

re r-

face-

am-

mea-

ran-

Qu-

pa-

Ser-

&

tat-

mu-

Q-

jac-

mo-

bit-

los-

Pa-

lig-

ta-

ill-

D-

in-

ru-

m-

R-

n-

e-

t-

se-

satis indicant verba illa Dei apud Isaiam cap. 5.
conquerentis: *Quid est, quod ultra debui face-
re vineæ meæ, & non feci ei? an quod expectavi, ut
faceret uvas, & fecit labruscas?* Et apud Jeremi-
am cap. 11. *Quid est, quod Dilectus meus in Domo
meo fecit scelerata multa?* De sacerdibus ex igno-
rantiâ peccantibus potest intelligi illud Luc. 12.
*Qui non cognovit, & fecit digna plagis, vapulabit
paucis.* Sed de Regularibus verificatur illud:
*Servus, qui cognovit voluntatem Domini sui,
& non præparavit, & non fecit secundum volun-
tatem ejus, vapulabit multis.* Item illud: *cui
multum datum est, multum queretur ab eo.*
*Quapropter ad perfectiora feramur; non rursum
iacientes fundamentum pœnitentiae ab operibus
mortuis: Terra enim sæpe venientem super se
bibens imbre, proferens autem spinas a tribu-
los, reproba est & maledictio proxima;* inquit S.
Paulus Hebr. 6.

Et quam poterit habere excusationem Religiosus, peccans adhuc mortaliter in Statu tali, in quo omnis ferè præcisa & adempta illi est occasio ac materia peccandi graviter? Demundo ait S. Joannes 1. epist. c. 5. quod *totus in maligno positus sit.* Non est igitur adeò mirum, si homo sacerdotalis in mundo constitutus mortaliter aliquando peccet. Verùm in Statu Religioso non sunt talia malorum irritamenta; non adest societas perversa, quæ verbis & exemplis seducat; nullæ adsunt corporis voluptates & illecebræ; præcisa est omnis occasio gulæ; sua sensibus externis posita est stricta custodia;

non

Hebr.

2
Perf.

non regnat ibi Mētum & Tuū frigidum illud verbum, quidquid est malorum, in vitam nostram invehens innumeraq; gignens bella, teste St. Chrysostomo Orat. de S. Philogonio. Econtra reperiuntur frequentia & efficacissima in Religioso Statu remedia, quæ à peccatis mortalibus præservare possunt, veluti sunt inspectio & vigilancia Superiorū, Patriis Spiritualis instructio, capitula culparum, Fraterna correctio, quotidiana rerum spiritualium Meditatio & Lectio, colloquia & conferentiæ Spirituales, Examen conscientiæ Generale & particulare, Silentium, Solitudo, Sanctissimorum sacramentorum Pœnitentiæ & Eucharistiæ frequentatio, exemplaris conversatio eorum, qui ejusdem nobiscum intentionis & Instituti existunt. Taceo auxilia supernaturalia specialia, cuivis Religioso Statui à Deo annexa & præparata pro iis omnibus, qui ad talem Statum sunt vocati. Nullus igitur excusationis locus relinquitur illis Religiosis, qui mortaliter adhuc peccare præsumperint. Quin imò non parùm aggravatur Malitia peccati talium ex eo, quod Monasteriorum Fundatores & Dotatores per hoc defraudentur optimo suo fine & intentione: Nam Fideles, quando Bona & possessiones suas impendunt Fundationibus & Dotationibus Monasteriorum, faciunt id ex eo fine & intentione, ut Religiosi exinde viventes non solum præcepta Dei & Ecclesiæ observent, sicut & Sæculares observare tenentur; Sed ut præceptis insuper addant Evangelica Consilia, & per horum obser.

servationem Deo exhibeant perfectiorem famulatum. Si igitur Religiosi postea ne quidem præcepta Dei & Ecclesiæ observent, sed contra illa mortaliter adhuc delinquant, procul dubio Fini & intentioni Fundatorum graviter repugnant, ac propterea sui peccati malitiam adaugent.

Sunt autem adhuc alia etiam motiva, quæ Religiosum Tyronem possunt ad fugam peccatorum mortalium impellere. Primum est, quod omne peccatum mortale sit gravissima Dei Summi Boni injuria & offensa; ita ut malitiam in se contineat moraliter infinitam, poenâque infinitâ condignam, propter infinitam distantiam inter hominem offendentem & Deum offendit. Unde tantam injuriam Deus volens ostendere apud Jeremiam c. 2. exclamat: *Obstupescite cati, & portæ ejus desolamini vehementer! duo enim mala fecit populus meus: me dereliquerunt &c.*

Secundum est, quod omne peccatum mortale occidat animam peccatoris, privando eam vitâ spirituali & supernaturali, nempè gratiâ sanctificante, & vivificante. Nam qui faciunt peccatum & iniquitatem, hostes sunt animæ sue. Tob. 12. Et peccatum, cum consummatum fuerit, generat mortem. Jacobi 1. Scilicet dentes leonis dentes ejus, interficientes animas hominum. Eccl. 21. Unde Apocal. 3. dicitur cuidam: *Scio operatua; quia nomen habes, quod vivas, & mortuus es.* Et de Filio prodigo ait Pater, *mortuus erat, & revixit Luc. 15.*

Ter-

He

2

Perf.

Tertium est, quod peccatum mortale mortificet omnia præcedentia merita, ita ut coram Deo non reputentur ad præmium. Unde Deus Ezechielis 18. Si averterit se justus à justitia sua, & fecerit iniquitatem, omnes justitiae ejus, quas fecerat, non recordabuntur. Et Eccle. 9. Qui in uno peccaverit: multa bona perdet. Item St. Joannes epist. 2. videte vosmetipos. ne perdatis, quæ operati estis; Sed ut mercedem plenam accipiatis.

Quartum est, quod peccatum mortale faciat hominem Deo abominabilem, inimicum & detestabilem. Quia similiter odio sunt Dei impius & impietas ejus. Sapient. 4. Propter quod opera peccatoris ceteroquin bona ex objecto suo non sunt meritoria præmii supernaturalis; uti constat ex 1. Corinth. 13. ubi Eleemosyna, Fides & Martyrium pronuntiantur ab omni mercede seu præmio vacua; eò quod sint absque Charitate, quæ significare debet opera nostra, ut digna fiant præmio supernaturali. Nam si distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas; & si tradidero corpus meum, ita ut ardeam, Charitatem autem non habuero, nihil mihi prodest. Non potest autem Charitas stare cum peccato mortali; utpote quæ vel est ipsa Gratia sanctificans seu justificans; vel saltem cum eâ ita conjuncta, ut cum eâ recedente abeat, & cum accedente veniat. Trident. sess. 6. de Justificat. c. 7.

Quintum est, quod omne peccatum mortale faciat hominem Gehennæ & æternæ damnationis.

tionis reum, ita ut, si peccator morte præventus, sine pœnitentiâ decedat ex hac vitâ, certissimè & infallibiliter futurus sit pabulum ignis infernalis; attestante ipso Salvatore Nostro *Luc.* 13. *Si pœnitentiam non egeritis, omnes similiter peribitis.* Quod enim dicitur *Matth.* 5. de homine injuriante Patrem suum: *reus erit gehenna ignis;* id de quovis mortaliter peccante accipi potest.

Sextum est, quod peccatum mortale non statim deletum per pœnitentiam, trahat post se alia plura peccata graviora, faciatque hominem paulatim ac sensim sine sensu devenire in profundum & abyssum peccatorum. Solet enim Deus per subtractionem gratiæ & auxiliorum specialium recedere à peccatore, & illum sibi ipsi ac suis cupiditatibus relinquere; juxta illud *Psalm. 80.* *Non audivit populus meus vocem meam: dimisi eos secundum desideria cordis eorum; ibunt in adinventionibus suis.* Et *Rom. 1.* *Tradidit illos Deus in desideria cordis eorum.* In qualia autem & quanta peccata præcipitet se ipsum miser homo, si à Deo deseratur & sibi ipsi relinquatur, colligi potest ex verbis St. Pauli *Roman. 1.* Scilicet sicut lapis grandis & rotundus in summitate montis, si dimittatur, non cessabit currere, donec ad profundam & imam vallem pervenerit: ita homo peccator à Deo per subtractionem gratiæ & auxiliorum specialium missus & sibi relictus, suorum peccatorum pondere & gravitate devolvetur in abyssum malo-

G

xum.

He

2
Pergam.

rum. Unde David Psalm. 37. Deum orat: Ne derelinquas me Domine Deus, ne discesseris a me.

§. 3.

De venialibus peccatis fugiendis.

55. Peccata venialia, licet Charitatem non expellant, nec æternam mereantur pœnam in inferno, nec hominem Dei inimicum faciant; uti testatur Tridentinum sess. 6. de Justificat. c. 11. Attamen fugienda etiam sunt homini, maxime Religioso, & eorum diminuendus est numerus, quantum humana infirmitas permittit. Primo, quia quodlibet etiam minimum veniale peccatum est offensa quædam & injuria Dei; sicut ait S. Hieronymus epist. ad Demetrid. Non ideo putas aliqua contemnenda, quia leviora: tam enim maxima, quam minima a Deo imperata sunt; & contemptus uniuscujusq[ue] præcepti præcipientis injuria est. Unde Deus hanc sui injuriam & offensam gravibus pœnis in purgatorio igne punit; uti colligitur ex verbis Apostoli 2. Corinth. 3. *Salvus erit, sic tamen quasi per ignem.* De quibus S. Augustinus in Psalm. 37. Quia dicitur, *Salvus erit, contemnitur ille ignis.* Ita planè: quamvis salvi per ignem; gravior tamen erit ille ignis, quam quidquid potest homopati in hac vita. Et serm. 41. de Sanctis: *Ille purgatorius ignis durior erit, quam quidquid potest in hoc sæculo pœnarum videri, aut cogitari, aut sentiri.* Cum ergo Deus misericordissimus, & miserationes ejus sint super omnia opera ejus; nihilominus autem venialia peccata puniat pœnis tam acerbis, ut nulla eis

pœna